

BÁTASZÉK ÉS SÁRKÖZ

✻ TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI, TANÜGYI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP. ✻

Hirdetési ár:	
Egész évre . . .	8 K.
Fél " . . .	4 " >
Negyed " . . .	2 " >
Egyes szám 16 fil.	

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Bátaszéken, Király-ut.**

Szerkesztik és kiadják:

Joó Károly.

Szélig Gáspár.

Hirdetési ár:	
Egész oldal . . .	20 K.
Fél " . . .	10 "
Negyed " . . .	5 "
Nyiltérnek sora 30 fill.	
Hirdetések a nyomdában is fölvetetnek.	
Kéziratok vissza nem adatnak.	

Buzdító példa.

A honi-ipar pártolásának megfeneklett ügye, ha jól tetszik, ujólag életre kel, meg-elevenül és néhány száz lelkes és buzgó magyar ember révén hatalmas arányokban haladhat előre.

Eddigél is ment valahogy a dolog, tettek, elértek egyet-mást a hazai ipar felkarolása körül, aztán ismét nagy pausa következett. Felváltva: hol haladt az ügy, hol elaludt, hol neki indult, hol elállt lélekzete. Szóval mindig valamisként előbbre jutottunk, megszibbre kerültünk, de a szívósság, a kitartás, az akaraterő hiányzott, hogy fáradhatatlanul, megállapodás nélkül ballagjunk a kiszabott uton a jelentőségteljes cél felé.

Már pedig figyelemreméltó eredményeket bizonyos téren csak úgy lehet elérni, ha jól megmarkoljuk a dolog üstökét és a világ semmiféle kincseért nem engedjük ki markunkból, mert ha kisiklik kezeink közül, akkor fáradságunk kárba vészett, munkánk meddő maradt és kezdetjük előlről. S ha e kezdet többször és gyakrabban ismétlődnek, ugy-bele ununk az egészbe és többé feléje se nézünk. Csak a kezdet nehézségein kell átesnünk, szívós kitartással és szilárd akarattal kell felvenni a küzdelmet, leküzdeni a nehézségeket, elhárítani az akadályokat s minden a maga rendjén fog menni.

A honi iparpártolás nagyszabású ügyének hathatós előmozdítására vállalkoztak nemrégiben a földmivelésügyi miniszter gazdasági

tudósítói, kik legutóbb tartott kongresszusukon, azt az elismerésre méltó, hazafias határozatot hozták, hogy az „Országos magyar gazdasági egyesület“ ipar- és kereskedelmi osztályának följánlják szolgálataikat oly célból, hogy a gazdaközöniséget a versenyképes hazai iparcikkek fogyasztói sorába toborozzák.

Am e főtörekvés elérésére, annak a nagy munkának a kialakításához, hogy magunkat a külföldről függetlenítsük és iparilag is erős és gazdag államá fejlődjünk, a gazdaközöniség iparpártolása a legelső főkellék, mert behozatalunk legtetemesebb része éppen ama cikkekben van, a mely a gazdák szükségletét teszik.

A gazdasági tudósítóknak és az „Országos magyar gazdasági egyesület“nek ez együttes eljárása pedig a legfényesebb bizonyítéka annak, hogy mezőgazdáink az ipar és kereskedelem érdekeinek szolgálatába állva, a két közgazdasági ágazat minél tökéletesebb harmóniáját a maguk erejével előidézni óhajtják.

Az iparpártolás eszméjének a gazdaközöniségbe való bevitelére pedig a gazdasági tudósítók másfélezer tagot számoló testületénél hivatottabbat kívánni sem lehet és az iparpártolásnak helyes mederbe való terelésére az első sikeres lépést éppen ebben a mozgalomban látjuk.

Értékesebb, nevesebb és önzetlenebb vállalkozást ennél kívánni és találni nem igen lehetne. A hazafias érületű gazdasági tudósítók, kik csaknem állandóan érintkeznek a

gazdaközönséggel, nyilvánvalóan rábirhatják majd őket, hogy forduljanak el ama ipari produktumoktól, a melyek idegenek s a hasonló — sőt talán jobb — minőségű s ugyanolyan árban kapható honi készítményeket vásárolják.

Hogy a gazdasági tudósítók hasztalan munkát ne végezzenek, azaz a kellő komolysággal felkarolt ügy érdekében hiábavaló agitációt ne fejtsenek ki, az „Országos magyar gazdasági révén a gazdasági tudósítók-nak szétfogja küldeni azokat a pontokat, melyeket az ipar- és kereskedelmi osztály a hazai iparcikkek terjesztésére, fölismerésére egyrészt, a külföldi iparcikkek kiszorítására másrészt, körlevelébe fölvelt.

A gazdasági tudósítók eme gyönyörű elhatározása csak buzdítólag hathat a társadalom minden rétegére s végre valahára majd fölkelnek csökönys honfiaink s egyetértőleg az önzetlen vállalkozókkal, tevékenyen iparkodnak majd honi iparunkat ama magaslatra emelni, a mely joggal megilleti.

Dr. Z.

TÁRCZA.

Mi az élet?

A tavasz a legszebb, legkedveltebb része az esztendőnek. Az enyhe napsugárban tarka pillangók enyelgve játszadoznak, a rügyező, lombosodó bokor alján zöldellő fűszálak árnyában viruló szerény kék ibolya kellemes illattal árasztja el a léget, csábitóan mosolyogva integet, bólingat a liget lágy pázsitos keblét vígan csevegve átszelő csörgedező hegyi csermely mentében büszkélkedő vad rózsa, a vándor madár vissza költözik elhagyott fészkebe, régi otthonába és csattog az ének és zendül a dal, a pacsirta szabadság-dala, a csalogány isteni élete. És az ifju örömtől repedő szívvvel, az aggasztán megifjódva lépi át szobája küszöbét, hol annyi unalmas napot töltött a hosszú télen keresztül a meleg kandallónál és szent hála imával ajakán fohászkodik a Mindenhatóhoz, dicséri a nagy Természetet és térdre borulva áldoz a fenséges tavasznak, az égből eredő százszor szent szabadság képeinek. Oly szép a tavasz, oly isteni!

Tavasz az élet ifjúsága. Ifjúság az élet ábrándja,

2

Eiőfizetőink figyelmébe!

— **Hátralékos előfizetőinket egész tisztelettel kérjük, hogy a hátralékos összegeket a kiadóhivatalhoz mielőbb beküldeni sziveskedjenek.**

A kiadóhivatal.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Áthelyezés.** A püspöki helynök Kain Ábel németmároki adminisztrátort, volt bátaszéki káplánt segédlelkészi minőségben Dunaföldvárra helyezte.

— **Tanács ülés.** A bátaszéki katolikus hitközségi tanács f. hó 22-én ülést tartott, melyen Holn Donner Ferenc prépost-plebános elnökölt. A mult ülés jegyzőkönyvének fölolvastása és hitelesítése után elnöklő prépost-plebános előadja, hogy az egyházközség hívői közül már igen sokan voltak nála s a körmeneti zászlóknak a templomban a templomi-rendre vonatkozó rendelkezési jogát a hitközségi tanácsra ruházta — kérdi, vajon a zászlók elhelyeztessenek-e a templomban. Rövid vita után a tanács határozta, hogy a régi zászlókból az új templomba egyet sem enged elhelyezni csupán a bemutatott olvasótársasági zászlón kívül még egyet, ha a jogos követelményeknek megfelel. Ezeknek helyéül a mellékhajókat jelöli meg. A régi templom lebontása került most szönyegre. A tanács e kérdésben akként határozott, hogy a régi templom berendezését előbb eladja, s csak az után

ábránd a szerelem, szerelem költészete a mi tüneményes életünknek. Miként a tavaszt, a nyájas kikeletet a minden diszt és pazar ékességet leperzselő forró nyár, a pusztító ős, a természet végtelen mélységű sírja: a zordon tél követi, azonképpen életünk ifjúságát, annak szövevényes álmodozásait, vágyait, költészeteit. A meggondolt, higgadt, komoly férfikor, a tehetetlen aggkor s legvégül egy keskeny gödör, mely fölött alig-alig észlelhető maroknyi földhalom emelkedik — dönti romba. Semmi örök, minden muló az ég alatt. Az ifjúság, az élet, minden, minden mulandó. A virág elhervad, elenyészik, a százados tölgy elszárad, tüzet éleszt, hamuvá lesz. A hamut száz felé hordja a kószáló szél és mivé válik az egykor sujtó villámokkal büszkén daczoló hatalmas tölgy? Semmivé. A tündöklő csillagok mind lefordulnak az égről idővel és sötétek lesznek az éjszakák, mint földalatti barlang, sötétek lesznek a napalok, mint hold és csillagtalan éjszakák, ha kialszik majdan a nap is, pedig ki kell aludnia, mert az sem örökkéig tartó.

És vajon mivé lesz az emberiség? Kipusztul-e majd ez óriási sártekből, mit földnek nevezünk?

intézkedik a lebontásra vonatkozólag. A Gerner Miklós ajándékozta márvány-kereszt hovahelyezése tárgyában a tanács azt határozta, hogy az új templom kapujától jobbra, az első pillérrel szemben állittatik föl. A templom terazzó-kövezetének télen át szőnyeggel avagy deszkával való beborítására vonatkozólag határozatba ment, hogy e kérdésnek végleges elintézését a jövő évre halasztja.

— **Gondnokság alá helyezés.** Oppelt György nagykoru gyermekei arra való tekintetből, hogy szüleik a szeszes italok mértéktelen élvezetének engedték át magokat, minek következtében vagyonukat eltékozolják, aziránt folyamodtak a hatósághoz, hogy őket gondnokság alá helyezze. Az erre vonatkozó eljárás a bíróság részéről megindított, melynek foganatosítását Mirth László kir. albiró Bátaszék községhezánál a múlt hét folyamán eszközölte.

— **Zsiros kántori állás.** A szentesi katolikus egyházközség pályázatot hirdet a halálozással megüresedett szentesi kántori állásra. Javadalmazása urilakáson kívül 107, mondván egyszázhet hold első minőségű szántóföld és mintegy 13 ezer hívő utáni szabad stóla jövedelem, ami az Alföldön horribilis összeget jelent. Az állást biztos tízezer koronára becsülik. Eddig 6 jelölt áll egymással szemben, s mind egyiknek megvan a maga pártja. Foly a bor, szól a muzsika, s valószínűleg az lesz a győztes, akinek legtöbb pénze van.

— **Hymen.** Sturman Rezső magyar államvasuti hivatalnok jegyet váltott Schanzenbacher Gáspár bátaszéki kereskedő bájos és

szeretetreméltó leányával Katinkával. Tartós boldogságot kívánunk.

— **Turógyárat kérnek.** Bonyhád község küldöttsége Percel Dezső képviselőházi elnökkel az élén f. hó 17 én tisztelgett a kereskedelmi- és földmivelésügyi minisztereknél, ahol a küldöttség szónoka Szepesi közp. jegyző utalva arra, hogy Bonyhád és környékén mintegy száz tejszövetkezet működik, egy Bonyhádön létesítendő turógyár részére kérte a kormány támogatását. A miniszterek kegyesen fogadták s jóakaratu támogatásukról biztosították a küldöttséget. Nem irigyeljük, sőt őszinte szívvvel kívánjuk, hogy a bonyhádiak kérelme illetékes helyen meghallgattassék. Hadd lássák, hadd tapasztalják községünk illetékes tényezői, hogy a szemérmes koldusnak üres marad a tarisznyája. Mi is kérhetnénk turógyárat, selyemgyárat földmives iskolát, állami szőlőtelepet, vincellér képezdét és sok más egyebet. Ártani nem ártana, illetékes helyen legalább tudomást vennének róla, hogy élünk s hogy mi sem fürdünk tejbenvajban.

— **Az ijedség áldozata.** Az idén mindenszentek éjjelén két ismeretlen gonosztevő Cigler Bálint Őz-utcai lakásán beakart törni. A ház gazdája Németországban volt munkában, odahaza csak a felesége és három kiskorú gyermeke volt. Ciglerné a szokatlan zajra fölébredt s midőn az ablakhoz lépett, látta amint a két rabló az első szobába igyekezik. Az áldott állapotban lévő asszony halálra ijedten az ablakon keresztül az utcára menekült segítségért kiabálván. Az összeszaladt szomszédok a rablóknak már

Vagy a végletekig marad ura? Nem. Az ember a leggyarlóbb s egyuttal leggyámoltalanabb lakója a földnek. Észben gazdag, szívben koldus. Magasra törekszik s a sárban fetreng. Ismeretlen világokat fedez föl, barangol be a büszke ész, kivihetetlen terveket kovácsolva, a mindennapiban sinylődik a test, a legborzalmasabb kinokat, sanyargatásokat szenvedve. Kifürkészhetetlen titkokat fejteget, alkot, romból, munkálkodik csak azért, hogy az élő halottak vasketreczének neki soha többé fel nem nyíló ajtaját zárják be mögötte, vagy pedig, hogy a sirba vigye magával félig megfejtett titkát, mit féltve őrzött kincs gyanánt rejtegetett embertársai kíváncsiságának fokozására. . . .

Az ifju imádja ideálját, megragad minden kínálkozó alkalmat, felhasznál minden eszközt, hogy „az égi lénynek“ (mert annak tekintti a neki mindeneknél kedvesebb leányzó) nyilvánvalóvá tegye háborgó szive érzelmeit. Tavasznak kezdetén bejárja a mezőket, a ligetet, erdőt, kertet, virágokat szakaszt, s bokrétába kötve, feltüzi az imádott angyal pihegő keblére s „Ő“ alattomban mosolyog a szerelmes ifju

bohóságán. Szeme egy pillantásával boldoggá teszi az epedőt, ajka egy szócskájával a kétségbeesés feneketlen örvényébe sodorja. Tört ragad kezébe és átaldófi szenvedő szívét, vagy ha viszonzva lón szerelme, ráborul a lány keblére s átálmodja boldogan azt a rövid álmot, mit életnek nevezünk, adáz harcot küzdve minden ellen, mit végzetes akadályként elébe gördít. S bár holttesteken keresztül, de eléri a célt, melyért izzadt, dolgozott, pillanatig sem pihenve, csak hogy — későn. Lankadó jobbában tartva a harci babért, diadala jeléül, felriad a mély álomból, melybe az élet költészete ringatá, felriad . . . bágyadt szemei lecsukódnak . . . fáradt teste lezuhan, le . . . le . . . közös anyánk ölébe, a sirba s örök-kétig tartó boldog álomba merül, de már nem küzd.

Mi tehát az élet s mivégből élünk?

Erre nem találtam feleletet abban az ócska, vacskos könyvben melyből e mesét szedtem, bár számtalanszor betűztem végig megsárgult ezer éves lapjait.

Bátaszéki.

csak hült helyöket találták. A szerencsétlen asszony a kiállott nagy ijedségtől ágynak dőlt, s napról-napra rosszabul lett, míg végre f. hó 23-án meghalt. A Németországból táviratilag hazahívott férj, feleségének csak hült tetemét láthatta még. Cigler Bálintné három piciny árvát hagyott hátra, kik közül a legkisebb 10 napos.

— **Uj főrend.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli, hogy a király Bezerédj Pál selyemtenyésztési miniszteri meghatalmazottat élethossziglan a főrendiház tagjává kinevezte. Tolnavármegye közönsége s általában az egész magyar közvélemény igaz melegevésszel vesz tudomást Bezerédj Pál, közéletünk e kiváló férfia kitüntetéséről, aki egész élete tevékenységét önzetlenül, jutalmat nem keresve a magyar szegényebb néposztály boldogulásának szentelte és szenteli maiglan. A hazai selyemtenyésztés meghonosítása és fellendülése az ő nevéhez van fűzve, ami ma már az ország százezreinek ad munkát és kenyeret.

— **Végrehajtás akadályllyal.** A közelmúlt napokban mulatságos eset történt. Dragolovits Uros volt községi rendőr, jelenleg Hauzer Miklós előfogatos kocsisa egy helybeli lisztkereskedőnek üsidőkből egy bizonyos összeget tartozott, amit semmiképpen sem akart kiegyenlíteni. A kereskedő beperelte Uros atyafit, a bagatelbiróság pedig elverte a port ökelmén. A felperes a jogerős ítélet értelmében lefoglaltatta alperesnek fölösleges ágyneműjét s a törvényes idő letelével végrehajtatta. A végrehajtási aktus nem egészen csendesen folyt le, mivel a ház asszonya Dragolovics Urosné ellentállott. A hatóság emberei azonban nem is hederítettek a harcias némbor nyelvöltögetésére, hanem összekötötték egy csomó ágyneműt, kocsira dobván a batyut s odább állottak. Az asszonynak azonban nem lohadt a harci kedve, hanem lépésről-lépésre kísérte az exekuciót, olyan lármát csapván az utcán, hogy az emberek három utcából összefutottak. A mulatságos patália tetőpontját érte, midőn a végrehajtott Dragolovits Uros a Széchenyi utcán találkozott az exekucióval. Dragolovits látván a batyut szállító kocsit után az ő jajveszéklő életepárját kullogni, rögtön fölfogta a helyzet súlyos voltát, s az ex-lex-re hivatkozván, lekapta cók-mókját a kocsiról s nagy diadallal ment haza. Dragolovits Urost az elüljáróság az illetékes hatóságnál följelentette.

— **Országos vásár.** Bonyhádon a legközelebbi országos vásár december hó 7-én lesz megtartva.

— **Műkedvelő előadás.** A helybeli kath. legényegylet f. hó 22-én az „Arany Nap“ vendéglőben táncal egybekötött műkedvelő előadást rendezett.

Szinre került: Joachim Ágoston „A magas politika“ című 3 felvonású és Gondinet „Valami hibája van“ című 1 felvonásos vigjátéka. A szereplők egytől-egyik meglehetősen szépen oldották meg feladatukat. Elég otthoniasan mozogtak a szinpadon, a szerepüket jól tudták és szépen alakították. Különösen kiváltak Hengl János és Jäger József. Előbbi kitűnően festett, mint politikus csizmadia, utóbbi meg, mint szerelmes csizmadia legény. Mindakét darabban hódító jelenség volt a bájos és kedves Csötönyi Annuska, aki sikkes játékával, graciós alakításával, könnyed mozdulataival magával ragadta a publikumot. Hiszszük, hogy gyönyörű játékát lesz módunk többször élvezni. Az előadás sikerét Kaufman András és Bajomi Vilmos egyleti elnökök a rendezés körül kifejtett fáradhatatlan tevékenységükkel biztosították. Az előadás előtt a legényegylet énekkara Kaufman elnök vezetése mellett egy hatásos dalt adott elő. A szereplő énekesek bár a kezdet nehézségeivel küzdöttek, mégis meglehetősen szép előadással énekeltek. Az előadást tánc követte, mely a hajnali órákig tartott. A mulatságon fölülfizettek a következők: Holn-donner F. prép.-pleb. 1 K 20 fill., Steindl M., Homoki 60—60 fill., Gócy J., Cserner Mátyás, Göbelt J. 40—40 fill., Csida S. 20 fill., Rudnyánszky F. 2 K., N. N. 20 fillér, N. N. 1 K 60 fillér. Az adományokért e helyütt is köszönetet mond a rendezőség.

— **A Dunántuli Közművelődési Egyesület.** Ma délelőtt tartja meg tizenkettedik évi közgyűlését az ország harmadik legnagyobb kultur-egyesülete, a Dunántuli Közművelődési Egyesülete Budapesten, az nj városháza közgyűlési termében, Pallavicini Ede örgróf titkos tanácsos elnöklete alatt. A közgyűlésnek érdeklődést kölcsönöz Rákosi Jenő másodelnöknek előadása, amelyet a ma leginkább aktuális témáról, a magyar nyelvről fog tartani. Most jelent meg a „D. K. E.“ évkönyve az 1902. évről s bevezetőjében a jelentés panasszal fordul a társadalom ellen, mert a társadalom érdeklődésének a hiánya az oka annak, hogy a „D. K. E.“ abban a békés harcban, melyet a magyar faj megtartása érdekében annyi lelkesedéssel kifejt, a lefolyt évben jelentékenyebb eredményeket nem volt képes elérni. Sőt az állam támogató keze nélkül képtelen lett volna gyakorolni kulturális tevékenységét a Dunántul vármegyéinek területén. A „D. K. E.“ elnöksége az egyesület felvirágoztatása érdekében most szélesebb taggyűjtési akciót kezdeményez s a társadalom hazafias köreit ez uton felhívja az egyesület nemes céljainak támogatására.

— **Református lelkészek értekezlete.** Pécsről jelentik: A siklóvidéki ev. ref. lelkészi kör Siklóson tartott értekezletén elhatározta, hogy a dunamelléki püspökválasztásnál szavazatát Baksay Sándor es-

peresre adja. Az értekezlet tiltakozott az ellen, hogy Kone Imre vértessaljai esperes, helyettes püspök nyílt levélben az egyik jelölt mellett foglalt állást.

— **Iparoslegények hőstette.** A helybeli legényegylet elnöksége még a múlt években kénytelen volt egy-két mesterlegényt rakoncátlansága és betyárkodása miatt az egyletből kizárni. Persze ez nem volt inyökre az ipséknek, különösen azért nem, mivel az egylet multságaira meghívót nem kaptak, következésképp azokon részt sem vehettek. Ezért aztán ahol csak lehet kellemetlenséget és bosszúságot okoznak az egyletnek. A vasárnapon tartott multságukon is megjelentek az egyletből kicsapott sihederek, s mivel a táncterembe be nem bosszítottak, neki estek a teremből az udvarra helyezett vászon szinfalaknak, s azokat bicskával össze-vissza szabdalják. Szemtának állítása szerint a kárt, a két Jauman gyerek és Lehr János mesterlegények okozták. Különösen utóbbinak esett nagy fájdalmára, hogy nem lehet a táncolók között. Élesre fent bicskája mindig a kezében volt, s hangoztatta is, hogy tönkre teszi a legényegylet összes vagyonát. Az egyleti elnökség a rakoncátlan gaz népség ellen a csendőrségnél a följelentést megtette, mely a nyomozást már meg is indította. A bíróság majd elbán a remitens gyerkőcökkel, hiszszük, hogy megtanítja őket és szüleiket arra, hogy mit tesz idegen vagyont rongálni.

NYILTTÉR.*

Igazságszolgáltatás, s annak tényezői Bonyhádon.

E b. lapok 46. számában közölt hasonló című cikkemben megírtam, hogy Bonyhádon minő gyalázatos állapotok uralkodnak, hogy egy hüvelyk nagyságú ur, mint a közs. végrehajtó minő hallatlan vakmerőséggel basáskodik, hogy az illetékes hatóság nem csak szemet huny, hanem istápolja egyes alakok tulkapásait.

Szomorú dolog biz ez, de való. Elég szégyen, mikor a mai minden tekintetben előrehaladott korban ilyen és ehhez hasonló dolgok előfordulhatnak, elég gyalázat mikor az az adózó polgárok, akikért van a hatóság s annak közegei, akik után élnek a hatóság és annak közegei — ilyen elbánásban részesülnek.

Az adózó polgár létfontos tényezője az államnak, anélkül hiábavaló volna a szolgabíró, hiábavaló volna a bíró, a jegyző s megannyi hatósági közeg, azonban legfőbblegesebb alak volna a Keztyüs végrehajtó, aki igazán az adózó polgárok zsirján él.

*) A felelősség a beüldöt terheli.

És mivel az adózó polgár legfőbb attribútuma az államnak, becsülje meg azt a szolgabíró, a jegyző, de még a végrehajtó is.

Ne vezérelje az érdek, az ellenszenv hivatalos eljárásában sem szolgabírót, sem a jegyzőt, hanem gondolják meg, hogy ők vannak az adózókért és nem megfordítva. Ez az én szerény véleményem, s úgy gondolom, hogy ezt osztja velem minden józan gondolkodású ember.

Azonban Bonyhádon, a hatalmasak ősi fészkeiben az adófizető polgár csak teherhordó kreaturának tekintetik, akik kizárólag a hatalmasok kihizlálására van hivatva.

A multi számban elmondott dolgok csak halvány reflexiói azon hallatlan tulkapásoknak, melyeket Keztyüs és társai eddigelé elkövettek.

De addig jár a korszak a kutra, míg eltörik.

Mindennek van határa. Így az én türelmemnek is. S ez fogytán van. Nem fogom ezután eltűrni senkinek a hatalmaskodását, s nyilvánosságra hozom mindama basáskodást, amit velem szemben elkövettek, kipellengérezem azokat, akik hivatalos hatalmukkal rutul visszaélnék, hadd lássa érdemes közönségünk, kik a vezetői, oltalmazói, kik törvényes jogaik eltiprói.

Multi cikkemben megemlítém, hogy az érdemes elüljáróság a földbirtokom mellett elvonuló dülöt előtt 1 méternyi szélességben gyöpöt mért ki, hogy a bíró napszamosokkal kivágatta a már elvirágzott gabonát, kukoricát burgonyát stbt., hogy emiatt 140 koronára megbírságotattam, hogy a nagy hatalmu végrehajtó a 140 korona bírság fejében 524 koronát vasalt be rajtam, és hogy midőn a föld gazdát cserélt, az illustris elüljáróság a fülét sem mozgatta az 1 méteres gyöpöt illetőleg, hanem hagyta, hogy az új gazda háborítatlanul élvezze jogos tulajdonát.

Elfeledtem azonban azt a multságos processust leírni, hogy miként folyt le földem, jogos tulajdonom elidegenítése.

A járási főbasa Perczel Béla, Bekker Ádám közs. bíró kisebbik basa társaságában jelent meg a földemen. Bekker bíró ő kigyelme nyári tutyiba (harisnyában) volt. Ezt használta mértékeszközü. Tutyijaival mérte ki földem mestyéjét. Egymás elé csapta a tutyikat, egy, kettő, három, négy stb. megállt, itt lesz a mesgye. Punktum. Én kifogásoltam Bekker uram mérnöki talentumát, mert hiszen, ha ez a mérési processus véletlenül télen megy végbe, amikor Bekker bíró uram az ő téli, istentelen nagy facipőivel jelöli ki a köz tulajdonát képező gyöpöt, Isten, hát egy talpalatnyi földem sem marad vala.

Szakembert kértem tehát.

Az elüljáróság ugylátszik maga belátta, hogy diszes feje, a bíró ur még sem hivatott kultiválója a mérnöki tudománynak, akceptálta alázatos kérése-

met, s a mesgye kijelölésével Szepesi főutkaparót bizta meg. És a sárkotrás és kavicsolás terén kiváló nagy sikereket elért főutkaparó pápaszemmel az orrán szintén megjelent földemen s csudálatos lelki nyugalommal, egy szerelmes trubaturhoz illő szemforgatással, azonban a szakismeret teljes hiányával, kongó ürrességű kacakkal foganatosította a földmérést.

Nevetséges egy processus volt ez!

Én megmutattam neki a határkövet, de ő rám se hederített. Hanem égre omelte okulárés szemeit, mintha onuan várta volna a földmiveléshez szükséges kegyelmet, s kapta-fogta magát és egyet lépett, mondván: itt lesz a mesgye, punctum.

Erre én és társaim Rigl Károly mányoki mérnökhöz fordultunk s midőn látták, hogy a mérnök nekünk ad igazat, a bíró és társai kiegyeztek és áldomást ittanak a Spiesz féle vendéglőben.

Még csak rövid ideig óhajtom a szíves olvasó becses türelmét igénybe venni. Akarom, hogy elmondandó ügyem tisztán álljon a nagyközönség előtt. Legutóbb a szekszárdi fogháznak voltam 3 napig lakója. Elmondom, hogy miért, miokért kerültem oda! Bonyhád rettegett alakja, basáskodó végrehajtó Keztyüs volt nálam az őszszel foglalni. Elüljárósági tag nélkül jött, tehát jövetelét nem találtam hivatalos eljárásnak, hanem csak piszkálásnak. Leült az asztalomhoz s kezdte lefoglalni feleségem butorát. Én figyelmeztettem erre, mondtam neki, hogy nekem ingóságaim nincsenek, hagyja feleségem butorát békén, ne okozzon nekem hiábavaló költséget, vegyen föl a tulajdonomat képező földből egy holdat. Akár csak borsót hánytam volna a falra, kutyába se vette szómat, és e hüvelyknyi ur ezen mudfelette pökken-disége, szemtelen tolakodása annyira kihozott a sodromból, hogy leröpitettem asztalomról íróeszközeit. Ezért aztán törvényt ültek fölöttem. Becsuktak 3 napra. S én le is ültem, bár nem szívesen, de azért mondhatom, hogy a legnagyobb egészségnek örvendek. Az erre vonatkozó kalandomat még elmondom.

Bekellett volna vonulnom a fogházba, hogy büntetésemet elszenvedjem. Bátaszékről jövet alaposan áthültem, ugyannyira, hogy orvosi gyógykezelést vettem igénybe. Orvosom erről bizrnyitványt is állított ki. Hasztalan volt az orvosi bizonyítvány, jöttek a zsandárok és elvittek. Gyalog akarták megtenni velem az utat Szekszárdra, de arra én nem vállalkoztam. Bérkocsit rendeltem, s azon mentem. A hogy beértünk a fogházba, hát a felügyelő ur azzal fogadott, hogy én részeges vagyok, s felebarátaimnak nem hagyok békét.

Hát tudom én honnan fu a szél!

A fogházfelügyelő személyemet nem ismeri, eddig elé nem volt szerencsénk, de nem is óhajtom, hogy viszont lássuk egymást annál kevésbé ismeri az én tulajdonságaimat. Inni iszom, mert szeretem a bort,

de részeges nem vagyok, azt kereken tagadom. De talán, a ki ezt a fogházfelügyelőnek besugta szintén szereti a bort. Sőt nagyon is szereti a bort. Hogy felebarátaimnak nem hagyok békét, az nem áll. Legjobban tudja ezt Bonyhád közönsége. Nem bántok senkit, csak engem hagyjanak békén. De hogy a hatalmaskodóknak nem nyalom a talpukat, nem kurizálok nekik, ez áll.

És még egyszer megismétlem, hogy minden erőszakoskodásukat, minden tulkapásukat, minden basáskodásukat nyilvánosságra hozom.

Bonyhád, 1903. november 26-án.

Szorg Ferencz.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

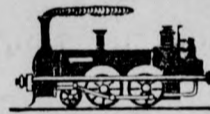
G. Helyben. Az említett dologgal, legnagyobb sajnálatunkra nem foglalkozhatunk. Holmi havélokos himpellér. Szerelmi kalandjait lapunkban nem pertraktálha tjuk gyanuja amugyis alaptalan, mivel az illető járdakoptató a volt dézsahölgyével enyeleg, annak kurizál. Egyébként az ilyen ingyenélő neve csak azon esetben fog lapunk hasábjain disztelenkedni ha a mindenható Isten az ő hitvány lelkét ezen árnyékvilágból — mindannyionk nagy öröme — kiszolitandja. Kéziratát vissza nem adhatjuk.

K. J. Zágráb. Előfizetése 1904. évi január 1-én jár le

M. J. Bpest. Irjon valamit a betérjesztett dologról

N. Budapest. Tényleg megnémult kérem?

Vasuti menetrend.

ind.			érk.		
8 ³⁰	8 ¹⁵	3 ⁰⁰	Budapest	1 ³⁰	7 ⁵⁵ 6 ¹⁵
11 ³⁰	11 ⁰²	4 ⁵¹	Sárbogárd	11 ³⁵	5 ⁰⁰ 1 ⁵²
5 ²²	11 ⁵⁵	5 ¹⁰	Nagy-Dorogh	10 ⁴⁰	4 ¹⁵ 11 ¹⁰
6 ⁵⁵	2 ⁰¹	6 ⁴⁴	Kölesd-Tengelic	9 ¹⁸	2 ¹⁵ 9 ⁴⁸
7 ²¹	2 ⁴³	7 ¹⁰	Hidja-Apáthi	8 ⁴⁵	1 ³⁸ 9 ¹⁵
7 ⁴¹	3 ¹³	7 ³⁰	Tolna-Mözs	8 ²⁴	1 ⁰⁴ 8 ⁵³
8 ⁰²	3 ⁴⁸	7 ⁵⁰	Szekszárd	8 ⁰⁷	12 ²⁶ 8 ³⁰
8 ²⁰	4 ⁰⁷	8 ⁰⁹	Ócsény	7 ⁴⁰	11 ⁵⁶ 1 ¹⁰
8 ⁴²	4 ³⁴	8 ³³	Decs	7 ¹⁸	11 ²⁴ 7 ⁴²
8 ⁵⁵	4 ⁵⁰	8 ⁴⁵	Pilis Berek	7 ⁰⁶	11 ¹² 7 ³⁰
9 ¹¹	5 ⁰⁹	9 ⁰¹	Bátaszék	6 ⁵⁰	10 ⁵² 7 ¹³
9 ²⁵	5 ²³	9 ¹⁵	Bonyhád	6 ³⁶	10 ³⁵ 7 ⁰⁰
9 ⁵³	—	9 ⁵²	Dombovár	6 ¹⁰	— 6 ³⁰
11 ²²	—	11 ⁰⁶	Budapest	5 ⁰⁹	— 5 ⁰¹
1 ⁴⁰	—	12 ⁵⁵		3 ⁰⁹	— 2 ³⁰
8 ⁰⁰	—	8 ²⁰		8 ³⁰	— 8 ⁰⁰

Az este 6 órától reggeli 6 óráig érkező és induló vonatknál az idő percel fekete vonallal vannak aláhuzva.

Felelős szerkesztő Joó Károly.

HIRDETÉSEK.

Jó házból való erős fiu tanoneul fölvetetik vegyeskereskedésbe. Cim a kiadóhivatalba.

Emléklapok.

E cim alatt a bátaszéki uj templom felszentelése alkalmából Joó Károly szerkesztése alatt magyar és német nyelven megjelent diszes kiállítású és tartalommal gazdag emlékönyvek **Góczy Nep János, Graf József, Mayer János.** és **Szániel János** urak kereskedéseiben **I koronáért kaphatók.**

Ki akar valamit venni vagy eladni?

Aki valamit venni vagy eladni akar, az legokosabban cselekszik, ha ebbeli szándékát a „Bátaszék és Sárköz”-ben hirdetteti. Hirdetéseket jutányos ár mellett elfogad

A „Bátaszék és Sárköz”
kiadóhivatala. (Király-ut.)

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben fold- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobbbrésze ha meguó is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hál lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legsekélyebb gondozással, felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czim:
Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kátya, u. p. Székelyhid.

Nyomatványok raktára.

BÁTER JÁNOS

könyvnyomdája ¶ ¶
nyomatványraktára ¶
és papírkereskedése ¶

SZEGZÁRDON.

Papírkereskedés.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárak Budapest Váci-körút 63. sz.
 Által a legújtanycsabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
 továbbá járgány-cseplőgépek, lóherezseplők, hártító-roszták, konkolyozók, kaszálok és arató-
 gépek, szénagyűjtők, boronák.

2. és 3-vasas ekek és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes díjegyzékek kinyit-
 natra ingyen és bérmentve
 küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
 locomobil- és cseplőgép-gyára.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek,
 szecskavágók, répvágók,
 kukorica-morzsolók,
 daráló, őrlő-malmok,
 egyetemes acél-ekék,

2 1/2 egész 12 lóerőig,
 szalmakazalozók,

MÁBILLE SAJTÓ

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

EGYSZERŰSÉG
GŐZ-SAJTÓ

GUMI

Árnyékban szükséglete fedezésénél el ne mulassza min-
 tákat és árajánlatot kérni

SGHOTTOLA ERNŐ-től, BUDAPESTEN

VI., ANDRÁSSY-ut 2. sz.

Kérdezősködésekre készséggel szolgálok utbaigazi-
 tással, tanáccsal és költségvetéssel.

Utánnyomás tilos

• ALAPITTATOTT 1872 •

© BIERSTEDT, X. A. DRESDEN